

NORDISKA RÅDETS FILMPRIS 2016, JURYNS MOTIVERINGAR (ALLA KANDIDATER):

DANMARK

Originaltitel: Under sandet

Svensk titel: Under sanden

Regissör: Martin Pieter Zandvliet

Det är en sak att berätta en medryckande historia om en människa i utveckling. Men det är något annat att återskapa ett stycke historia så att vi verkligen befinner oss mitt i den. Och det är något helt tredje att våga utmana den danska folksjälén, så att det gör riktigt ont. Martin Zandvliets *Under sanden* klarar galant alla tre utmaningar med sin i det närmaste outhärdligt intensiva skildring av tyska tonårssoldater som blev tvungna att avlägsna minor vid den jylländska västkusten efter andra världskriget. Det är omöjligt att inte bli påverkad i sin människosyn och sin nationalkänsla av *Under sanden*.

Jury: Per Juul Carlsen, Jacob Wendt, Eva Novrup Redvall

FINLAND

Originaltitel: Hymyilevä mies

Svensk titel: Den lyckligaste dagen i Olli Mäkis liv

Regissör: Juho Kuosmanen

Vill du bli världsmästare eller mästare i ditt eget liv? På ytan är *Den lyckligaste dagen i Olli Mäkis liv* en periodfilm som baserar sig på en verklig persons liv, men innerst inne handlar den om den urgamla frågan om att välja kärlek framför ära.

Debuterande spelfilmsregissören Juho Kuosmanen styr sitt drama med säker hand. Den läckra, lågmälda humorn i kombination med den nostalgiska patinan hos Jani-Petteri Passis livfulla svartvita foto utgör bakgrunden för genomgående fina prestationer.

Jury: Jaana Puskala, Outi Heiskanen, Harri Römpötti

ISLAND

Originaltitel: Prestir

Internationell titel: Sparrows

Regissör: Rúnar Rúnarsson

Filmen *Prestir* är berättelsen om tonåringen Aris vuxenblivande – hans liv vänds upp och ner när hans mamma bestämmer sig för att flytta utomlands med sin man. Ari har inget annat val än att lämna Reykjavík och återvända till barndomshemmet på Västfjordarna och livet där tillsammans med sin alkoholiserade pappa som han inte har sett på flera år. Filmen utforskar olika teman kring vuxenblivande, i synnerhet förhållandet mellan far och son ur det övergivna barnets synvinkel.

Aris kontakter med kvinnor ligger också i fokus och hans relation till barndomsvännen Lára är central för berättelsen.

Regissören Rúnar Rúnarsson har utvecklat en distinkt personlig stil som grundar sig på detaljerade observationer av traditionell isländsk kultur och estetik vid modernitetens början, ofta i parallell med komplikationer orsakade av årens gång. I *Prestir* undertrycks dessa teman i konflikten som Ari upplever mellan sitt gamla och sitt nya liv, liksom även i att traditionella värden försvinner och det hårda alternativet som tillväxt har att erbjuda.

Sophia Olssons fantastiska foto visar isoleringen i Västfjordarnas karga berglandskap, samtidigt som det framhäver fjordarnas förmåga att avspegla lugn och tröst.

Jury: Hilmar Oddsson, Börkur Gunnarsson, Helga Þórey Jónsdóttir

NORGE

Originaltitel: **Louder Than Bombs**

Internationell titel: **Louder Than Bombs**

Regissör: Joachim Trier

Joachim Triers *Louder Than Bombs* är en betraktelse av sorg, sådan som den tar sig uttryck hos en far och hans två söner tre år efter att mamman har gått bort. Hon har efterlämnat en liten familj med kärleksfulla, men komplicerade inbördes relationer. De kämpar för att nå fram till varandra och prata tillsammans om sorgen och sin egen tillvaro. Trier och hans återkommande manusförfattare Eskil Vogt skildrar detta på ett stillsamt vis, genom ett flytande organiskt och originellt filmspråk som tar vara på karaktärernas olika emotionella tillstånd. Trier bryr sig om sina karaktärer. Och helt centrala är minnena, längtan och saknaden efter en död kvinna.

Jury: Silje Riise Næss, Kalle Løchen, Britt Sørensen

SVERIGE

Originaltitel: **Efterskalv**

Internationell titel: **The Here After**

Regissör: Magnus von Horn

Magnus von Horns *Efterskalv* är en tidlös film som väcker klassiska moraliska frågor, gestaltade på oväntade sätt som utmanar åskådaren.

I likhet med Krzysztof Kieślowskis "budordsfilmer" förmedlar *Efterskalv* med lågintensiv energi våldets mekanismer och vardagliga verkningar med en kamera som skildrar såväl landskap som människor inneslutna i en stor ödslighet. Filmens strama, visuella uttryck är i samklang med en berättelse där det utsagda får samma tyngd som den knapphändiga dialogen. Det känsliga växelspelet mellan filmens far och son bidrar också till att *Efterskalv* är en ovanligt mogen debut som redan känns som en klassiker!

Jury: Jannike Åhlund, Jon Asp, Kristina Börjeson